

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

De Venere, & amore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

ERIDANORVM

Sin quia deliciae, & Veneres, blandiq; lepores
Teum habitent, patrij sit tibi terra lares,
Ipsa domus, patrij q; lares sit Cyprus, & una
Sit Veneri, atq; eadem sit tibi Stella domus.

LACRIMAS AMORI, SVSPI-

ria Cupidini dicata.

d Ebentur Cereri segetes, debentur & horti
Lampacidæ, flores candida Chlori tibi,
Mellaq; debentur flauæ Thymbræa Melissæ,
In sortem cessit Pallàs oliua tuam.
Sunt Zephyri faciles auræ, blandiq; susurri,
Sunt fontes munus casta Diana tuum.
Munditiæ Charitum sunt, oscula nubilis Hebes,
Cypridis amplexus, gaudiaq; illa tori.
At lacrimas, questus, at suspirantia uerba
Has amor assumit, illa Cupido sibi.
Crudelis uel uterq; deus, sed blandus uterq;
Blandus uterq; quidem, sed sine mente deus.

DE STELLA.

s Tella mihi in tenebris fax è ad gaudia noctis,
Hanc sequor, hæc dux est, hæc mihi certa uia.
Stella die in medio nox est ad gaudia lucis,
Gaudia Stella die, gaudia noctis ea est.

DE VENERE & amore.

e Xhausit pharetrâ Veneris puer, at Venus ignis
Extinxit, Venus hinc inde & inermis amor
Exhaustam

Exhausta hic pharetra, extinctas flet Cypria flamas,
 Hic arcum lacrimis tingit, at illa faces.
 Ne'ue puer, neu fle mater, dant spicula mille
 Stella oculi. puer his utere pro pharetra.
 Cum flammis mea corda uomant, his utere mater.
 Pro face, inhexausta tu face, & hic pharetra.

DE SE, AC DE STELLA.

s Vrrisit, blandosq; manu compressit ocellos,
 Mox furtim infecit gutta iterata genas.
 Salicet amplexus repetit dum Stella beatos,
 Osculaq; & dulci garrula uerba sono.
 Risit, & argutos dextra compressit ocellos,
 Delicias nosset nequa puella suas.
 Mox ubi demorsi suaurrit triste labelli
 vulnus, & insani plaga maligna ioci,
 Exiuit lacrimas infelix ira coactas,
 Et de me uisa est non bona uerba loqui.
 Di faciles quid amara bonis, quid tristia latis
 Miscetis, curas ingeritisq; nouas?
 O' desint lusus, dum desit cura puellis,
 Dum lacrimae desint, ipse tepescat amor.
 Hos'ne oculos lacrimare, genis'ne inducere guttas
 Parcite di, nil uos tam noua forma mouet?
 Sed lacrimare licet, lacrimis formosior ipsa es.
 Iam fluitent lacrimae, nunc mihi cura places.
 Fac lacrimas, fac ipsa genis manare fluentum.
 Nostra se ut hoc ipso temperet amne sitis.
 Amne sitim sedare licet, licet oscula furtim
 Surripere, & lacrimis inservisse iocos.